

dette alene kunne opfylde kravet om en særskilt af-dækning ved at afdække denne del af ordningen som en kapitalforsikring i pensionsøjemed. Det skyldes, at livsforsikringselskaber ikke kan udbyde supplerende éngangsydelser.

Denne overdragessituation er der efter de gældende regler i pensionsbeskatningsloven ikke skattemæssigt taget hensyn til.

Overførsel af en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1 til en anden pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1 anses som udgangspunkt for at være en udbetaling af den førstnævnte pensionsordning i utide og en samtidig indbetaling til den anden pensionsordning. Dette indebærer bl.a., at der skal betales en afgift på 60 pct. af indeståendet på den førstnævnte pensionsordning, og at der ikke er ubegrænset fradragsret for indbetalingen til den anden pensionsordning.

Pensionsbeskatningslovens § 41 indeholder en udtømmende opregning af en række situationer, hvor overførsel af en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1 ikke skal behandles som ud- og indbetaling.

Efter pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, der bl.a. omhandler overførsel af hele pensionsordninger, kan overførsel af en pensionsordning med løbende udbetalinger alene (med ovennævnte retsvirkninger) ske til en anden pensionsordning med løbende udbetalinger. Der kan således ikke ske overførsel (med ovennævnte retsvirkninger) af en del af en pensionskasseordning til en kapitalforsikring.

Opretholdelse af pensionsbeskatningslovens § 41 i den nuværende ordlyd findes at være stridende imod pensionskassemedlemmernes interesser i tilfælde, hvor der i pensionskassens ydelsessammensætning indgår supplerende éngangsydelse, og hvor bestandsoverdragelse af pensionskassens pensionsordninger eller en del af disse kommer på tale.

Det foreslås derfor, at der ved en tilføjelse til pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, indføres hjemmel til, at den del af en pensionskasseordning, der udgøres af supplerende éngangsydelse, kan overføres til en kapitalforsikring i pensionsøjemed, uden at dette skattemæssigt betragtes som ud- og indbetaling, når overførslen sker som led i en bestandsoverdragelse.

3. Bevarelse af lavere afgiftssatser ved overførsel af pensionsordninger

Efter de gældende regler skal der, når en ratepensionsordning eller en pensionsordning med løbende udbetalinger udbetales som en éngangssum i forbindelse med ejerens død, betales en afgift på 40 pct., og ved

førtidig udbetaling af en pensionsordning med løbende udbetalinger, en ratepensionsordning eller en kapitalpensionsordning til ejeren skal der betales en afgift på 60 pct. Hvis den pågældende ordning er oprettet før den 1. januar 1980, skal dele af ordningen dog ikke afgiftsberigtiges med 40 eller 60 pct., men med en lavere afgiftssats på 25 eller 35 pct.

Efter de gældende regler er disse afgiftsmæssige privilegier knyttet til den enkelte pensionsordning. Det betyder, at de bortfalder, hvis ordningen overføres til en anden pensionsordning efter reglerne i pensionsbeskatningslovens § 41. Dette anses for u hensigtsmæssigt, da det hæmmer de ældre pensionsordningers mobilitet.

Det foreslås derfor, at de afgiftsmæssige privilegier fremover skal følge med, hvis pensionsordningen overføres til en anden pensionsordning i overensstemmelse med reglerne i § 41.

4. Lempelse af fradragsfordelingsreglen i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 4

Efter de gældende regler skal fradragsretten for indbetalinger til pensionsordninger med løbende udbetalinger og ratepensionsordninger fordeles over 10 år, hvis præmie- eller bidragsperioden er på mindre end 10 år. På grund af opfyldningsfradraget er fradragsfordeling dog kun relevant, når de årlige indbetalinger overstiger 36.500 kr. (2001-niveau).

Indbetalingsperioden opgøres efter de gældende regler for hver pensionsordning for sig. Det betyder, at personer, der foretager årlige indbetalinger over 36.500 kr. (2001-niveau), får deres fradrag fordelt over 10 år også i tilfælde, hvor de på et tidspunkt, før der er forløbet 10 år fra oprettelsen af ordningen, ønsker at fortsætte deres pensionsopsparring på samme niveau som hidtil, men i et andet pensionsinstitut. Fordeling af fradraget kan kun undgås, hvis den oprindelige ordning overføres til det nye pensionsinstitut, hvilket kan være omkostningsmæssigt belastende.

Det foreslås, at 10-årsperioden fremover skal opgøres således, at det bliver muligt at skifte pensionsinstitut, uden at der alene af den grund skal ske fordeling af fradraget.

Efter forslaget skal den ændrede opgørelse af indbetalingsperioden desuden i et vist omfang gælde internt i et pensionsinstitut, da der efter gældende ret også skal ske fradragsfordeling ved omskrivning til fripolice og nytægning i samme pensionsinstitut, hvis dette sker inden 10 år fra oprettelsen af ordningen. Desuden skal det være muligt under visse betingelser at forlænge indbetalingsperioden på en eksisterende